STJÓRNARTÍÐINDI B 76 – 1998

18. ágúst 1998 1697 Nr. 522

REGLUGERÐ

um vigtun sjávarafla.

1. gr.

Í reglugerð þessari merkir:

Heimavigtunarleyfi: Leyfi til að endanleg vigtun afla fari fram í fiskvinnslustöð eða á fiskmarkaði, án þess að aflinn hafi áður verið vigtaður á hafnarvog.

Endurvigtunarleyfi: Leyfi til að endanleg vigtun afla fari fram í fiskvinnslustöð eða á fiskmarkaði, enda hafi aflinn áður verið vigtaður á hafnarvog.

Flutningsnóta: Nóta, gefin út af löggiltum vigtarmanni sem fylgja skal afla sem fluttur er frá löndunarhöfn, eða fiskmarkaði. Flutningsnóta skal afhent ökumanni flutningstækis sem flytur aflann.

Vigtarnóta: Nóta, gefin út af löggiltum vigtarmanni sem jafnframt er starfsmaður hafnar. Á vigtarnótu komi fram lokaniðurstaða vigtunar.

Úrtaksvigtarnóta: Nóta, gefin út af löggiltum vigtarmanni samkvæmt leyfi til endurvigtunar eða heimavigtunar.

I. KAFLI
Vigtun á hafnarvog.

2. gr.

Skipstjóra fiskiskips er skylt að halda afla um borð í skipi sínu aðgreindum eftir tegundum. Verði því ekki við komið vegna smæðar báts skal afli aðgreindur eftir tegundum við löndun. Skipstjóra fiskiskips er skylt að láta vigta hverja tegund sérstaklega samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

Óheimilt er að flytja afla milli skipa, nema kveðið sé á um annað í reglugerð.

3. gr.

Allur afli skal veginn á hafnarvog í löndunarhöfn þegar við löndun aflans. Skal við vigtunina nota löggilta vog í eigu viðkomandi hafnar. Vigtun skal framkvæmd af starfsmanni hafnar sem hlotið hefur til þess löggildingu. Sé hafnarvog ekki í viðkomandi verstöð eða ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi getur Fiskistofa leyft vigtun með öðrum hætti, sbr. III. kafla og 36. gr.

4. gr.

Allur afli skal veginn ásamt ílátum og ís. Löggiltur vigtarmaður á hafnarvog skal skrá á vigtarnótu tegund, fjölda og áætlaða þyngd íláta og draga frá vegnum afla. Vigtarmanni er einnig heimilt að draga allt að 3% frá vegnum afla vegna áætlaðs íss í afla eftir að hafa gengið úr skugga um að ís sé til staðar.

Frádráttur vegna íss skal tilgreindur á vigtarnótu.

Gutenberg

5. gr.

Löggiltur vigtarmaður sem jafnframt er starfsmaður hafnar og vigtar aflann, gefur út og undirritar vigtarnótu með eftirfarandi upplýsingum:

1. Nafn skips og skrásetningarnúmer ásamt umdæmisnúmeri.
2. Löndunarhöfn og löndunardagur.
3. Viðtakandi afla.
4. Vegið aflamagn, sundurliðað eftir tegundum.
5. Undirmálsafli.
6. Tegundir íláta (t.d. kör, kassar, tunnur).
7. Veiðarfæri.
8. Skrásetningarnúmer flutningstækis.

Ökumaður flutningstækis skal kynna sér aflasamsetningu farms sem hann flytur, og gefa vigtarmanni réttar upplýsingar þar um og gæta þess að upplýsingar á vigtarnótu gefi rétta mynd af farminum.

Ökumaður flutningstækis skal fá afrit af vigtarnótu og afhenda viðtakanda afla. Ökumanni er óheimilt að flytja afla frá löndunarhöfn fyrr en hann hefur fengið vigtarnótu afhenta.

6. gr.

Hafnaryfirvöld skulu tryggja að upplýsingar af vigtar- eða úrtaksvigtarnótum, sbr. 1. gr., séu skráðar í aflaskráningarkerfið Lóðs svo skjótt sem verða má og aldrei síðar en degi eftir að nóta liggur fyrir hjá viðkomandi höfn. Dragist skráning umfram það skulu hafnaryfirvöld tafarlaust tilkynna Fiskistofu um dráttinn og ástæður hans.

II. KAFLI
Endurvigtun.

7. gr.

Heimilt er Fiskistofu að veita leyfi til að ísaður afli, sem vigtaður hefur verið á hafnarvog sé endurvigtaður í tilteknu fiskvinnsluhúsi.

Um umsókn um endurvigtunarleyfi og veitingu leyfa vísast til ákvæða 8. gr.

Löggiltur vigtarmaður sem jafnframt er starfsmaður hafnar getur enn fremur annast endurvigtun afla, enda sé löggilt vog notuð.

Fiskistofa skal tilkynna hafnaryfirvöldum um veitingu leyfa til endurvigtunar eða breytingar á þeim.

8. gr.

Aðili er óskar eftir leyfi til að vigta afla skal senda skriflega umsókn til Fiskistofu, sem tekur ákvörðun um leyfisveitingu eftir að hafa leitað álits viðkomandi hafnaryfirvalda.

Í umsókninni skulu eftirfarandi upplýsingar koma fram:

1. Nafn og kennitala umsækjanda.
2. Rök fyrir beiðni um endurvigtunarleyfi.
3. Starfsemi umsækjanda.
4. Staðsetning vinnsluhúss, sem vigtun fer fram í.
5. Nákvæm greinargerð um hvernig verði staðið að vigtun afla, hvers konar vogir verði notaðar og hvenær þær voru löggiltar.
6. Nöfn þeirra löggiltu vigtarmanna sem munu vigta aflann og hvenær þeir hlutu löggildingu. Þá komi fram hjá hverjum hinn löggilti vigtarmaður starfi.
7. Rekstrarform fyrirtækisins og nöfn aðaleigenda.
8. Vinnsluleyfisnúmer.

Fiskistofu skal tilkynnt um breytingar á þeim atriðum sem upp eru talin að framan og getur Fiskistofa afturkallað vigtunarleyfi ef skilyrði fyrir leyfisveitingu teljast ekki uppfyllt að hennar mati.

Vanhæfur telst vigtarmaður ef tengsl hans við hlutaðeigandi fyrirtæki eða forsvarsmenn þess eru til þess fallin að draga megi óhlutdrægni hans í efa. Þó telst löggiltur vigtarmaður ekki vanhæfur þótt hann sé starfsmaður fiskvinnslu eða fiskmarkaðar þar sem vigtun fer fram, enda eigi hann ekki eignaraðild að rekstrinum. Minniháttar hlutafjáreign í almenningshlutafélagi telst ekki eignaraðild í þessu sambandi.

9. gr.

Fari afli til vinnslu í fiskvinnsluhúsi sem hefur leyfi til endurvigtunar eða á fiskmarkað sem hefur leyfi til endurvigtunar, skal löggiltur vigtarmaður sem jafnframt er starfsmaður hafnar, gefa út flutningsnótu þar sem fram kemur eftirfarandi:

1. Nafn skips og skrásetningarnúmer ásamt umdæmisnúmeri.
2. Löndunarhöfn og löndunardagur.
3. Viðtakandi afla.
4. Fjöldi íláta og gerð, sundurliðað eftir tegundum afla.
5. Heildarþungi afla og íláta.
6. Sé um að ræða bretti eða palla sem ílátin eru flutt á skal gera grein fyrir fjölda þeirra.
7. Skrásetningarnúmer flutningstækis.

Ökumaður flutningstækis skal kynna sér aflasamsetningu farmsins, og gefa vigtarmanni réttar upplýsingar þar um og gæta þess að upplýsingar á flutningsnótu gefi rétta mynd af farminum.

Ökumaður flutningstækis skal fá afrit af flutningsnótu og afhenda viðtakanda afla. Ökumanni er óheimilt að flytja afla frá löndunarhöfn fyrr en hann hefur fengið flutningsnótu afhenta.

10. gr.

Þegar afli er endurvigtaður í fiskvinnsluhúsi eða á fiskmarkaði skal það gert svo fljótt sem verða má og án ástæðulauss dráttar.

Við endurvigtun er heimilt að vigta úrtak úr afla sem er ísaður í kassa eða kör í samræmi við reglur sem sjávarútvegsráðuneytið setur um lágmarksúrtak við vigtun.

11. gr.

Löggiltur vigtarmaður sem annast endurvigtun afla skal fylla út og undirrita úrtaksvigtarnótu þar sem, auk þess sem segir í 5. gr., skal tilgreina eftirfarandi upplýsingar fyrir hverja tegund:

1. Fjöldi og gerð íláta sem valin eru í úrtak.
2. Fyrir hvert ílát sem valið er í úrtak skal tilgreina:
   a) þunga fisks í hverju íláti
   b) þunga íss í hverju íláti
   c) þunga íláts.
3. Reiknað hlutfall íss í afla. (Brúttóafli (þ.e. afli og ís skv. vigtun á hafnarvog) mínus nettóafli (við endurvigtun) margfaldað með 100, deilt með brúttóafla.)

III. KAFLI
Heimavigtun.

12. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3. gr. getur Fiskistofa veitt undanþágu frá vigtun á hafnarvog. Slík leyfi, þ.e. heimavigtunarleyfi, skulu aðeins veitt að fenginni jákvæðri umsögn hafnaryfirvalda á viðkomandi löndunarstað. Heimavigtunarleyfi nær aðeins til vigtunar á afla sem landað er á tilteknum löndunarstað, sem tilgreindur er í leyfisbréfi sem Fiskistofa gefur út. Fiskistofa getur bundið heimavigtunaleyfi skilyrðum, s.s. varðandi tegundir og aðferð við vigtun. Heimavigtunarleyfi skal þó því aðeins veitt að veruleg vandkvæði séu á því að vega aflann á hafnarvog, eftirlit hafnar sé nægilegt og innra eftirlit fyrirtækisins traust auk þess sem vigtunarbúnaður sé löggiltur og vigtun framkvæmd af löggiltum vigtarmanni. Aðili sem hefur heimavigtunarleyfi er jafnframt endurvigtunarleyfishafi sbr. II. kafla.

Um umsókn um heimavigtunarleyfi og veitingu leyfa vísast til ákvæða 8. gr.

Heimavigtunarleyfi má einnig veita í þeim tilvikum þegar loðnu, síld eða öðrum fisktegundum er landað beint úr veiðiskipi í hráefnisgeymslu fiskimjölsverksmiðja.

Loðnu, síld og annan fisk sem landað er á flutningstæki skal vigta á hafnarvog.

Fiskistofa getur í samráði við viðkomandi löndunarhöfn bundið heimavigtunarleyfi því skilyrði að leyfishafi tryggi, að tilkynningar um löndun og áætlaðan afla berist til löndunarhafnar og skal sú tilkynning sendast áður en löndun hefst.

13. gr.

Löggiltur vigtarmaður sem annast heimavigtun skal velja úrtak, vigta afla og ganga frá úrtaksvigtarnótum skv. ákvæðum 2. mgr. 10. gr. og 11. gr. og auglýsingar sjávarútvegsráðuneytisins um lágmarksúrtak.

Afli skal vigtaður án tafar eftir að honum hefur verið landað, og skal vigtarnótu eða úrtaksvigtarnótu skilað til löndunarhafnar þegar að vigtun lokinni.

IV. KAFLI
Vigtun á fiskmarkaði.

14. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3. gr. getur Fiskistofa veitt fiskmörkuðum leyfi til að endurvigta afla sbr. 7. gr. eða heimavigtunarleyfi sbr. 12. gr.

Leyfi til vigtunar á fiskmarkaði nær þó einungis til vigtunar á afla, sem seldur er á uppboði á viðkomandi fiskmarkaði.

Um umsókn um vigtunarleyfi til fiskmarkaða og veitingu leyfa vísast til ákvæða 8. gr.

15. gr.

Um vigtun afla á fiskmarkaði fer skv. ákvæðum II. og III. kafla reglugerðar þessarar um endurvigtun og heimavigtun eftir því sem við á.

Afla sem veginn hefur verið á fiskmarkaði og fluttur er til kaupanda skal fylgja flutningsnóta þar sem fram koma þau atriði sem tilgreind eru í 5. gr.

V. KAFLI
Vigtun á humri.

16. gr.

Allur humar skal veginn á hafnarvog skv. ákvæðum 3. gr.

Um vigtun á humri sem er vigtaður samkvæmt endurvigtunarleyfi gilda eftirfarandi ákvæði:

1. Humri, sem kemur slitinn í land, skal hellt í sérbúna ísskilju, ísinn skal fleyttur ofan af og vatn látið síga af humarhölum áður en afli er veginn.

2. Humar sem slitinn er í landi, skal veginn að lokinni afísun áður en honum er pakkað.
3. Heimilt er að vigta heilan humar í umbúðum þegar að lokinni pökkun. Einungis skal draga þyngd umbúða frá heildarþyngd.

Á vigtarnótu skulu koma fram þau atriði sem tilgreind eru í 5. gr. Um skil á vigtarnótu gilda ákvæði 38. gr. Sé humar vigtaður skv. 3. tölulið þessarar greinar, gilda ákvæði lokamálsgreinar 25. gr. um skil á vigtarnótu.

VI. KAFLI
Vigtun á hörpudiski.

17. gr.

Allur hörpudiskur skal veginn á hafnarvog skv. ákvæðum 3. gr.

Vigtarmanni á hafnarvog er þó heimilt að draga allt að 4% frá vegnum afla vegna áætlaðra aðskotahluta í afla. Þessi frádráttur skal koma fram á vigtarnótu og er því aðeins leyfður að vigtarmaður á hafnarvog staðfesti með áritun á vigtarnótu að aðskotahlutir hafi verið í afla við löndun.

VII. KAFLI
Vigtun á ísaðri rækju.

18. gr.

Ísuð rækja skal vegin á hafnarvog skv. ákvæðum 3. gr.

Um ísaða rækju sem vigtuð er samkvæmt endurvigtunarleyfi gildir eftirfarandi:

Löggiltur vigtarmaður sem annast vigtunina skal velja úrtak í samræmi við reglur sem sjávarútvegsráðuneytið setur um lágmarksúrtak við vigtun og láta það í sérbúna ísskilju. Hitastig vatns í ísskilju skal ekki vera yfir 15°C. Ísinn skal fleyttur ofan af og vatn látið síga af rækjunni í allt að tvær klukkustundir áður en rækjan er vegin.

VIII. KAFLI
Skip er vinna afla um borð.

19. gr.

Skipstjórar skipa er vinna afla um borð frekar en að blóðga, slægja og ísa, skulu strax þegar veiðum er hætt tilkynna Fiskistofu í símskeyti (telefaxi eða telexi) um áætlað aflamagn hverrar fisktegundar eins nákvæmlega og unnt er ásamt fyrirhuguðum löndunardegi og löndunarstað. Er þeim skylt að landa afurðum sínum á Íslandi.

Þá skulu skipstjórar í lok hverrar veiðiferðar og áður en löndun hefst tilkynna viðkomandi löndunarhöfn skriflega og á því formi sem Fiskistofa ákveður, um áætlaðan fjölda eininga (t.d. kassa og/eða pakkninga) sem landað er af hverri afurð og þunga umbúða hverrar einingar. Í tilkynningunni skal einnig geta þess hvort einstakar afurðir, aðrar en flök, eru ishúðaðar sérstaklega. Vigtarmaður skal því aðeins draga frá vigtuðum afla vegna þyngdar umbúða og sérstakrar ishúðunar sbr. 3. mgr. 20. gr. að tilkynning skipstjóra hafi borist löndunarhöfn. Tilkynningar þessar skulu varðveittar hjá löndunarhöfn í samræmi við ákvæði 37. gr.

Vigtun afla skv. þessum kafla skal ætíð framkvæmd af starfsmönnum hafnar, sbr. þó 36. gr.

Afli skal vigtaður þegar við löndun, og skal vigtarnótu eða úrtaksvigtarnótu skilað til löndunarhafnar þegar að vigtun lokinni.

Einungis er heimilt að landa hluta af tiltekinni afurð vinnsluskips, ef allri framleiðslu tiltekinna daga er landað, ásamt tilheyrandi vinnslusýnum.

20. gr.

Löggiltur vigtarmaður skal af handahófi velja það úrtak sem vigta skal þannig að það gefi sem réttasta mynd af framleiðsluafurðinni. Úrtakið skal miðað við áætlun skipstjóra hvað varðar fjölda eininga í viðkomandi afurð og skal vera í samræmi við reglur sem sjávarútvegsráðuneytið setur um lágmarksúrtak við vigtun. Með vigtun úrtaks skal finna meðalþyngd hverrar einingar í viðkomandi afurð.

Við útreikning á afla til aflamarks fyrir hverja tegund skal leggja til grundvallar meðalþunga eininga sem teknar voru í úrtak af hverri afurð af þeirri tegund, þunga umbúða, og reglur um ís í umbúðum sbr. 3. mgr. og nýtingarstuðla.

Er tekið er tillit til íss í afurðum skal margfalda nettóþunga flaka með 0,98. Heilfrysta grálúðu skal margfalda með 0,97 og heilfrystan karfa með 0,96. Um frádrátt vegna íss í öðrum afurðum sem sérstaklega eru íshúðaðar fer skv. ákvörðun sjávarútvegsráðuneytisins.

21. gr.

Löggiltur vigtarmaður sem annast vigtun á afla skipa skv. þessum kafla skal ganga frá og gefa út vigtarnótu þar sem eftirtalin atriði koma fram:

1. Nafn skips og skrásetningarnúmer ásamt umdæmisnúmeri.
2. Löndunarhöfn og löndunardagur.
3. Viðtakandi afla.
4. Fyrir hverja afurð komi eftirtaldar upplýsingar fram:
   a) Fjöldi eininga skv. talningu við löndun.
   b) Fjöldi eininga í úrtaki.
   c) Heildarþungi úrtaks.
   d) Nettóþungi úrtaks. (Heildarþungi að frádregnum þunga bretta, umbúða og íss.)
   e) Nettóþungi einingar. (Nettóþungi úrtaks deilt með fjölda eininga í úrtaki.)
   f) Nettóþungi afurðar. (Nettóþungi einingar margfölduð með heildarfjölda eininga.)

Rækjufrystiskip.

22. gr.

Vega skal heildarafla af rækju sem er lausfryst í pokum eða fryst í blokkir á hafnarvog skv. 3. gr.

Aðila sem hefur endurvigtunarleyfi er heimilt að endurvigta frysta rækju og skal þá löggiltur vigtarmaður standa að vigtun í samræmi við reglur Rannsóknastofnunar fiskiðnaðarins frá 1. janúar 1990, um aðferð til ákvörðunar á nettóþyngd sjófrystrar rækju.

23. gr.

Forsoðin rækja sem fryst er í öskjur skal ávallt vegin skv. ákvæðum 3. gr. Vigtarmaður á hafnarvog skal draga þyngd umbúða frá vegnu aflamagni.

Hrárækja sem fryst er í öskjur skal ávallt vegin skv. ákvæðum 3. gr. Vigtarmaður á hafnarvog skal draga þyngd umbúða frá vegnu aflamagni. Frá þannig vegnu aflamagni frystrar hrárækju skal síðan draga 10% vegna vatns í afla.

Vigtarnóta skal vera samkvæmt 21. gr. eftir því sem við á.

24. gr.

Rækju sem veidd er vestan 26°00'V og norðan 65°30'N (á Dohrnbanka) skal haldið aðgreindri frá annarri rækju eða auðkennd sérstaklega og skal hún vegin sérstaklega. Sérstaklega skal getið um þann afla í tilkynningu til Fiskistofu skv. 19. gr.

Skip sem fletja um borð.

25. gr.

Afli saltfiskskipa skal veginn skv. ákvæðum 3. gr.

Endurvigtun á saltfiski skal framkvæmd þannig að afli sem hefur legið minnst fjóra daga í pækli og telst full pækilsaltaður (vatnsinnihald minna en 60%) skal tekinn úr pæklinum, allt laust salt skal slegið af fiskinum og hann veginn af löggiltum vigtarmanni á löggilta vog.

Heildarþungi sem er niðurstaða þeirrar vigtunar, skal lagður til grundvallar útreikningi á afla skips þannig:

1. Flattur saltfiskur: Heildarþunginn skal margfaldaður með 1,931 til að reikna út afla skips miðað við slægðan fisk með haus.
2. Söltuð flök: Heildarþunginn skal margfaldaður með 1,428. Síðan skal við útreikning á afla skipsins, miðað við slægðan fisk með haus, leggja til grundvallar afurðastuðla skv. reglugerð um mælingar á vinnslunýtingu um borð í vinnsluskipum eða afurðastuðla sem fengist hafa með nýtingarmælingum um borð í veiðiskipinu í samræmi við ákvæði reglugerðar um mælingar á vinnslunýtingu um borð í vinnsluskipum.
3. Flattur fiskur (ósaltaður): Heildarþunginn skal margfaldaður með 1,389 til að reikna út afla skips miðað við slægðan fisk með haus.

Löggiltur vigtarmaður sem annast vigtun skv. þessari grein skal ganga frá og undirrita vigtarnótu í samræmi við ákvæði 21. gr.

Á vigtarnótu skulu koma fram þau atriði sem tilgreind eru í 5. gr. Nótunni skal skilað til viðkomandi löndunarhafnar undirritaðri af þeim löggilta vigtarmanni sem sá um vigtunina eigi síðar en næsta virka dag eftir að afli var veginn. Berist upplýsingar um endurvigtun ekki til löndunarhafnar innan 7 daga frá því afli var fyrst vigtaður á hafnarvog í löndunarhöfn, skulu hafnaryfirvöld skrá aflann í aflaskráningarkerfið Lóðs, skv. vigtun á hafnarvog.

IX. KAFLI
Vigtun afla sem fluttur er óunninn á markað erlendis.

26. gr.

Sé fyrirhugað að flytja út til sölu erlendis óunninn afla, þ.e. afla sem ekki hefur verið flakaður eða flattur, í gámum eða með öðru flutningsfari en viðkomandi veiðiskipi, skal skipstjóri veiðiskips tryggja að áður en afli er settur um borð í flutningsfarið sé tilkynnt til Fiskistofu um útflutt aflamagn sundurliðað eftir tegundum og ílátum eins nákvæmlega og unnt er.

Tilkynning skal vera á þar til gerðu eyðublaði sem Fiskistofa lætur í té. Sé afli skips fluttur út í fleiri en einum gámi skal skila eyðublaði fyrir hvern gám. Í hverju íláti skal að jafnaði einungis vera ein fisktegund. Þó er heimilt að fylla ílát með öðrum tegundum og skal þá hver tegund vera aðskilin og ílátið merkt sérstaklega með upplýsingum um þær tegundir sem í því eru og skal þess sérstaklega getið á áætlunareyðublaði til Fiskistofu. Aldrei er þó heimilt að flytja út þorsk með öðrum tegundum í sama íláti.

Verði gámur fylltur smám saman, þannig að afla er hlaðið oft í gáminn, er óheimilt að setja afla í gáminn eða taka afla úr honum nema að viðstöddum hafnarstarfsmanni. Hafnarstarfsmaður skal læsa gámnum eftir að afli hefur verið settur í hann. Allan afla, sem settur er í gám með þessum hætti, skal áður vigta á hafnarvog og skal aflinn strax að vigtun lokinni settur í gáminn.

27. gr.

Allur óunninn afli sem ætlaður er til útflutnings með gámum skal veginn á hafnarvog í gámum. Ef ekki er unnt að vega gám á hafnarvog þar sem afla er landað skal vega ílátin

á hafnarvog áður en þau eru sett í gáminn. Löggiltur vigtarmaður sem jafnframt er starfsmaður hafnar skal gefa út flutningsnótu sbr. 9. gr., sem fylgja skal farmi uns hann er kominn um borð í flutningsfar sem flytur hann á markað erlendis. Á þeirri nótu komi fram sundurliðaðar upplýsingar um afla í gámnum eftir bátum sem eiga afla í gámnum, tegundum og magni. Afrit af þeirri nótu, ásamt upplýsingum um gámanúmer, skal varðveitt hjá hafnaryfirvöldum.

Flutningafyrirtækjum sem annast flutning á afla á erlendan markað er skylt að senda Fiskistofu farmskýrslur á því formi sem Fiskistofa óskar og eigi síðar en 24 klst. eftir að flutningsfar lætur úr höfn.

28. gr.

Fiskistofa viðurkennir, að fengnu samþykki sjávarútvegsráðuneytis, erlenda uppboðsmarkaði sem vigtunarstaði á grundvelli athugana á vigtunaraðferðum, frágangi á vigtarnótum, uppboðsaðferðum og verðmyndun svo og á stærð markaðarins. Ef afli er seldur á viðurkenndum erlendum uppboðsmarkaði, er heimilt að endurvigta hann þar, enda hafi aflinn verið ísaður og frágenginn til útflutnings um borð í veiðiskipi.

Ef löndun, vigtun, uppboð eða skýrslugjöf vegna sölu afla á erlendum markaði sbr. 1. mgr. er að einhverju leyti í verkahring annarra aðila en viðkomandi markaðar, er viðkomandi aðila óheimilt að annast vigtun og/eða skýrslugjöf til íslenskra stjórnvalda sbr. 30. gr. nema hann hafi fengið formlega viðurkenningu til þess frá Fiskistofu. Fiskistofa getur bundið slíka viðurkenningu skilyrðum og varða brot gegn þeim eða ákvæðum reglugerðar þessarar sviptingu viðurkenningarinnar.

29. gr.

Sigli veiðiskip með eigin afla til sölu á markað erlendis, skal skipstjóri, strax þegar skipið hættir veiðum, senda Fiskistofu upplýsingar í símskeyti, telexi eða telefaxi þar sem tilgreint er magn hverrar fisktegundar, eins nákvæmlega og unnt er. Jafnframt skal tilgreina umboðsmann, sölustað og áætlaðan söludag. Dreifist afli til fleiri söluaðila erlendis skal þess getið sérstaklega.

30. gr.

Skipstjóri veiðiskips, sem landar afla erlendis og skipstjóri veiðiskips sem flytur óunninn afla úr landi skulu tryggja að umboðsmaður, kaupandi eða uppboðsmarkaður erlendis sendi samdægurs skýrslur með símskeyti, telexi eða telefaxi, eða á því formi sem Fiskistofa ákveður, til Fiskistofu eða þess aðila sem hún felur að taka á móti skýrslunum um sölu viðkomandi skips erlendis, þar sem tilgreint er endanlegt magn hverrar fisktegundar, söluverð og skipaskrárnúmer veiðiskips.

Vigtun á fiski sem dælt er úr lestum skipa.

31. gr.

Einungis er heimilt að landa erlendis afla sem dælt er úr lestum skipa í fiskimjölsverksmiðjur eða fiskvinnslur erlendis, þar sem vigtunaraðferðir og eftirlit er viðurkennt af Fiskistofu.

32. gr.

Skipstjóri skal strax og haldið er til erlendrar hafnar, tilkynna Fiskistofu um áætlaðan afla um borð í skipinu, löndunarstað og áætlaðan komutíma. Jafnframt skal Landhelgisgæslunni á sama tíma tilkynnt um áætlaðan afla um borð. Verði breyting á löndunarstað, eða áætluðum komutíma, skal það tilkynnt Fiskistofu þegar í stað. Óheimilt er að hefja löndun erlendis fyrr en samþykki Fiskistofu liggur fyrir.

Fiskistofu er heimilt að senda eftirlitsmann til þess að fylgjast með löndun erlendis á fiski sem dælt er úr lestum skipa telji hún ástæðu til þess.

33. gr.

Þegar að löndun lokinni skal skipstjóri senda Fiskistofu staðfest afrit af vigtarnótu. Telji Fiskistofa upplýsingar um aflamagn ekki fullnægjandi eða ótrúverðugar, svo sem ef landaður afli er umtalsvert minni en áætlun, sbr. 32. gr., vigtarnótur eru óglöggar eða aðrar upplýsingar misvísandi, skal við það miðað við útreikning afla skipsins að það hafi landað fullfermi, miðað við staðreynda burðargetu þess.

X. KAFLI
Ýmis ákvæði.

34. gr.

Teljist undirmálsafli að hluta utan aflamarks skal honum haldið aðgreindum frá öðrum afla og hann veginn sérstaklega. Löggiltur vigtarmaður staðfesti á vigtarnótu hversu mikill undirmálsafli er í hverri veiðiferð.

Allur undirmálsafli seldur óunninn erlendis reiknast að fullu til aflamarks.

35. gr.

Hafnaryfirvöld á hverjum löndunarstað skulu hafa umsjón með vigtun afla og söfnun upplýsinga um landaðan afla. Hafnaryfirvöld skulu hafa umsjón með að þeim reglum sem settar hafa verið um vigtun á hverjum löndunarstað sé framfylgt.

Verði þau vör við að brotið sé gegn ákvæðum reglugerðar þessarar skulu þau tilkynna það til Fiskistofu.

36. gr.

Fiskistofa getur að fenginni umsögn viðkomandi hafnarstjórnar, veitt sjálfstæðum aðilum heimild til að annast vigtun á afla við löndun. Skilyrði fyrir slíkri leyfisveitingu er að vigtun verði undir eftirliti og ábyrgð hafnaryfirvalda á viðkomandi stað, innra eftirlit vigtunaraðila traust auk þess sem vigtunarbúnaður sé löggiltur og vigtun framkvæmd af löggiltum vigtarmanni. Staðið skal að vigtun afla og skilum á skýrslum og vigtarnótum til hafnaryfirvalda í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar eftir því sem við á.

Aðilar sem fá slík leyfi skulu ekki eiga beina eignaraðild að útgerðarfyrirtæki eða fiskvinnslu, né annast eða hafa milligöngu um sölu á afurðum og ekki hafa slíkra hagsmuna að gæta að draga megi óhlutdrægni þeirra í efa. Löggiltur vigtarmaður sem annast vigtun fyrir slíkan aðila skal uppfylla skilyrði um hæfi sbr. 3. mgr. 8. gr.

Þá getur Fiskistofa að fenginni umsögn viðkomandi hafnarstjórnar, veitt tímabundna undanþágu frá ákvæðum reglugerðar þessarar um kröfur til vigtunarbúnaðar eða vigtarmanns, enda séu aðstæður þess eðlis að ekki sé unnt að vigta afla nema slík undanþága sé veitt, s.s. bilun í hafnarvog eða forföll löggilts vigtarmanns.

37. gr.

Fiskistofa getur ákveðið í hvaða formi vigtarnótur, flutningsnótur og úrtaksvigtarnótur skuli vera. Óheimilt er að nota nótur sem eru í öðru formi en Fiskistofa ákveður. Þá getur Fiskistofa gert kröfu um að allar vigtanir í vigtunarbúnaði sem vigtar í sífellu, séu skráðar og aðgengilegar eftirlitsmönnum.

Reglur um meðferð og varðveislu bókhaldsgagna gilda um flutningsnótur, úrtaksvigtarnótur og vigtarnótur.

38. gr.

Sé um endurvigtun afla að ræða skv. endurvigtunarleyfi skal vigtarleyfishafi tryggja að vigtarnótur séu sendar til viðkomandi löndunarhafnar undirritaðar af þeim löggilta vigtarmanni sem sá um vigtunina, eigi síðar en næsta virkan dag eftir að afli var veginn, sbr. þó 16. gr. og 25. gr.

Berist upplýsingar um endurvigtun frá endurvigtunarleyfishafa ekki til löndunarhafnar innan þriggja virkra daga frá því afli var fyrst vigtaður á hafnarvog í löndunarhöfn, skulu hafnaryfirvöld skrá aflann í aflaskráningarkerfið Lóðs, skv. vigtun á hafnarvog, skv. 3. gr. og skal sú vigt gilda, nema Fiskistofa heimili annað.

39. gr.

Hafnaryfirvöld skulu meta hvort upplýsingar sem fram koma á úrtaksvigtarnótum séu trúverðugar. Telji hafnaryfirvöld upplýsingar sem koma fram á úrtaksvigtarnótu ótrúverðugar skulu þau tilkynna það Fiskistofu.

40. gr.

Eftirlitsmönnum Fiskistofu og starfsmönnum hafnaryfirvalda er heimill aðgangur að fiskiskipum, flutningsförum, fiskverkunum og birgðageymslum sem nauðsynlegur er til að vigta afla eða hafa eftirlit með vigtun hans.

41. gr.

Sérstök samráðsnefnd, skipuð einum fulltrúa tilnefndum af Hafnasambandi sveitarfélaga, einum tilnefndum af Fiskistofu og einum tilnefndum af samgönguráðherra, auk formanns sem skipaður er af sjávarútvegsráðherra án tilnefningar skal fjalla um álita- og ágreiningsmál varðandi vigtun afla. Skal nefndin gera tillögur um fyrirkomulag vigtunar þar sem almennum reglum verður ekki við komið.

42. gr.

Reglugerð þessi gildir um vigtun á afla íslenskra fiskiskipa án tillits til hvar hann er veiddur. Fiskistofu er þó heimilt að víkja frá ákvæðum hennar vegna afla sem veiddur er utan efnahagslögsögu Íslands.

Allur afli erlendra veiðiskipa, sem landað er til vinnslu hér á landi, skal veginn samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

43. gr.

Skipstjóri fiskiskips ber ábyrgð á að afli skipsins sé veginn samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

44. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum, samkvæmt IV. kafla laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða, með síðari breytingum og IV. kafla laga nr. 57, 3. júní 1996, um umgengni um nytjastofna sjávar. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Þá er Fiskistofu heimilt að svipta vinnslustöðvar, fiskmarkaði eða aðra aðila sem fengið hafa vigtunarleyfi, viðkomandi leyfi, sé ekki af þeirra hálfu farið að ákvæðum reglugerðar þessarar. Sjávarútvegsráðuneytinu er heimilt, að fengnum tillögum Fiskistofu, að svipta uppboðsmarkað fyrir sjávarafla rekstrarleyfi samkvæmt lögum um það efni ef markaður eða þeir sem í þágu hans starfa hafa brotið gegn ákvæðum III. kafla laga nr. 57, 3. júní 1996, um umgengni um nytjastofna sjávar eða reglugerð þessari.

45. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 57, 3. júní 1996, um umgengni um nytjastofna sjávar, laga nr. 151, 27. desember 1996, um fiskveiðar utan lögsögu Íslands og laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða til þess að öðlast gildi 1. janúar 1999 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 618, 25. nóvember 1994, um vigtun sjávarafla. Enn fremur falla úr gildi

auglýsing nr. 528, 5. nóvember 1991, um frádrátt vegna íss í afurðum frystiskipa og auglýsing nr. 68, 11. febrúar 1994, um útreikning afla skipa er salta afla um borð.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 18. ágúst 1998.

Þorsteinn Pálsson.

Árni Kolbeinsson.

20. ágúst 1998 Nr. 523

REGLUGERÐ

um hækkun frítekjumarka (tekjumarka) skv. lögum nr. 117/1993 um almannatryggingar, með síðari breytingum.

1. gr.

Frítekjumörk (tekjumörk) skv. 2. mgr. 11. gr., 4. mgr. 12. gr. og 1. og 2. mgr. 17. gr. laga nr. 117/1993 um almannatryggingar, með síðari breytingum, skulu hækka frá 1. september 1998 að telja um 4% frá því sem þau voru í ágúst 1998.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem er sett með stoð í 65. gr. sbr. 66. gr. laga nr. 117/1993 um almannatryggingar, með síðari breytingum, öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu, 20. ágúst 1998.

Guðmundur Bjarnason.

Jón Sæmundur Sigurjónsson.

21. ágúst 1998 Nr. 524

REGLUGERÐ

um útflutning á kindakjöti.

1. gr.

Eigendum sláturfjár, hvort sem þeir eru beingreiðsluhafar eða ekki, er skylt að taka þátt í útflutningi og sæta útflutningsuppgjöri fyrir framleiðslu sína í því hlutfalli sem landbúnaðarráðherra auglýsir fyrir 1. september ár hvert. Heimilt er að ákveða mismunandi hlutfall útflutnings fyrir dilkakjöt og fyrir kjöt af fullorðnu fé. Útflutningshlutfall skal reikna af allri framleiðslu viðkomandi aðila eftir gæðaflokkum, með þeim undantekningum sem reglugerð þessi kveður á um.

2. gr.

Sláturleyfishafi, sem tekur á móti sauðfé til slátrunar, er ábyrgur fyrir því að útflutningsskil eigenda þess sláturfjár er hann tekur við fari fram eftir ákvörðun ráðherra um útflutningshlutfall. Þó skal eiganda sláturfjár heimilt að gera samning við einn sláturleyfishafa um að annast allan útflutning fyrir sig þótt hann slátri einnig hjá öðrum sláturleyfishöfum. Slíkir samningar skulu miðast við að slátrað sé hjá þeim sláturleyfishafa, sem samið er um útflutning við, fyllilega sem svarar útflutningskyldu viðkomandi framleiðanda.